

## STRĂNUTĂ PĂPĂDIA...

STOMFF ANDREI AUREL

---

STRĂNUTĂ PĂPĂDIA...

Strănută păpădia să-și întindă  
Supremația peste toată valea  
Semnele toamnei vin și-mi ațin calea  
În jocul lor de nuanțe să mă prindă.

Mă-ntind în iarbă ca-ntr-un pat regesc  
Trăiesc și mă îndrept spre echinox.  
Întreaga lume pare-un paradox  
În care încă știu să mai iubesc.

O umbreluță vine să se-așeze  
Ca să viseze ploi pe pleoapa mea.  
O simt șezând, o simt atât de grea  
Cât sarcina ce-o are să creeze

O altă păpădie peste-o vreme,  
Sisteme dint-o lume ce repetă  
Miracolul mișcând doar o baghetă  
Divinitatea dragostei supreme.

Strănută păpădia, ce perenă  
Imagine a vieții nesfârșite!  
Dar câte umbreluțe irosite  
Pentru-a transmite dincolo o genă?

Așez cu grijă umbreluta-n iarbă,  
În barbă simt un tremur nefiresc  
Iubita mea aș vrea să vezi cum cresc  
Mulțimi de păpădii ce vor să soarbă

Lumina stelelor din ochii tăi.  
Iubito, rogu-te , luminează dăi!